

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 62 982,15 złotych (sześćdziesiąt dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt dwa złote piętnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 49 295,62 złotych za okres od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty,
- 2 618,20 złotych za okres od dnia 29 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty,
- 2 611,63 złotych za okres od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty,
- 2 598,97 złotych za okres od dnia 30 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty,
- 2 592,62 złotych za okres od dnia 30 lipca 2016 roku do dnia zapłaty,
- 2 647,18 złotych za okres od dnia 30 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty,
- 342,90 złotych za okres od dnia 30 września 2016 roku do dnia zapłaty,
- 275,03 złotych za okres od dnia 29 października 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 7 081,24 złotych (siedem tysięcy osiemdziesiąt jeden złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1375/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 września 2017 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwoty 72 985,47 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 51 222,81 złotych za okres od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, 2 618,20 złotych za okres od dnia 29 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, 2 611,63 złotych za okres od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty, 2 598,97 złotych za okres od dnia 30 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty, 2 592,62 złotych za okres od dnia 30 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, 2 647,18 złotych za okres od dnia 30 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, 2 607,82 złotych za okres od dnia 30 września 2016 roku do dnia zapłaty, 2 539,95 złotych za okres od dnia 29 października 2016 roku do dnia zapłaty i 3 546,29 złotych za okres od dnia 03 marca 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego przy ulicy (...) w C.. W związku z wykonywaniem tej umowy powód wystawił pozwanemu stosowne faktury. Dla faktur numer (...) -R i numer (...) -R wystawiono faktury korygujące odpowiednio numer (...) -R oraz numer (...) -R, powstała z tytułu tych korekt nadpłata zaliczona na najstarsze wymagalne zadłużenie, w konsekwencji czego pomniejszona została wartość faktury numer (...) -R z kwoty 55 752 złotych do kwoty 51 222,81 złotych.

Powód wskazał, że wzywał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, jednakże bezskutecznie.

Nakazem zapłaty z dnia 01 lutego 2018 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNe 5499/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. domagał się oddalenia powództwa zaprzeczając, ażeby zawarł z powodem umowę numer (...) o świadczenie usług dystrybucji do budynku przy ulicy (...) w C. – bez daty i przewidującej zakup prądu w ilości 12 000 kWh rocznie przy zachowaniu w ciągu roku stałej mocy umownej 150 kW. Pozwany wskazał, że umowa taka została zawarta pomiędzy powodem i (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w O., z którą pozwany był związany umową sprzedaży energii i nie upoważnił tego podmiotu do zawarcia umowy z powodem na powyższych warunkach. Pozwany wskazał, że nie była mu potrzebna w nieczynnym budynku przemysłowym stała moc w ilości 150 kW oraz roczne zapotrzebowanie prądu w ilości 12 000 kWh.

Pozwany wskazał również, że powziął informację o roszczeniu powoda w kwocie 55 752 złotych obejmującym rzekomo świadczone na jej rzecz usługi dystrybucji prądu w okresie od dnia 20 czerwca 2014 roku do marca 2016 roku dopiero pod koniec marca 2016 roku, gdy powód przesłał mu 20 faktur za okres dwóch lat. Pozwany odesłał te faktury wraz reklamacją, powód jednakże wystawiał pozwanemu kolejne faktury.

Pozwany podniósł również, że w dniu 25 lipca 2016 roku zawarł z powodem umowę dystrybucji energii elektrycznej z mocą umowną stałą w ilości 15 kW, przy czym umowa ta została rozwiązana z dniem 30 listopada 2016 roku, a powód obciążał pozwanego fakturami do lutego 2017 roku. Pozwany wskazał również, że przez cały okres 2014 – 2017 roku regulował w całości i w terminie należności za sprzedawany jej prąd przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O..

Pozwany wskazał, że skoro strony były związane umową w okresie od dnia 26 lipca 2016 roku do dnia 30 listopada 2016 roku, to bezpodstawne jest żądanie zapłaty za cały nie objęty umową okres, tym bardziej, że roszczenie co do kwoty 37 614,35 złotych za okres od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2015 roku uległo już dwuletniemu przedawnieniu, a jego bieg nie przerwało wystawienie faktur za ten okres z dwuletnim opóźnieniem. Pozwany nie wyraził zgody na potrącenie nadpłaty z dwóch faktur z 2016 roku wysokości 4 529,84 złotych z faktur przedawnionych. Powód nie udowodnił istnienia swojego roszczenia w jakimkolwiek okresie, gdyż nie wykazał żadnym dowodem czy, kiedy i w jaki sposób świadczył swoje usługi, o których pozwany dowiedział się po raz pierwszy pod koniec marca 2016 roku, gdy otrzymał w pakiecie dwadzieścia faktur za okres dwóch lat.

Pozwany podniósł następujące zarzuty:

- co do kwoty 37 614,35 złotych stwierdzonej fakturami z poz. 1 do poz. 14 w zestawieniu zbiorczym z dnia 18 marca 2016 roku dotyczących świadczenia usług w okresie od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2015 roku – zarzut przedawnienia tego roszczenia wraz z odsetkami ustawowymi za cały okres opóźnienia,
- co do kwoty 4 529,84 złotych wynikającej z dwóch faktur korygujących numer (...) -R oraz numer (...) -R stanowiącej nadpłatę w stosunku do dwóch faktur korygowanych wymienionych w uzasadnieniu pozwu – zarzut nieistnienia roszczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,
- co do kwoty 30 841,28 złotych stanowiącej pozostałą część roszczenia głównego zarzut braku tytułu prawnego do dochodzenia takiego roszczenia, albowiem brak jest jakiegokolwiek dowodu na okoliczność świadczenia przez powodową spółkę na rzecz pozwanej usług dystrybucji energii elektrycznej w okresie od września 2016 roku do lutego 2017 roku w sytuacji, gdy pozwana spółka nigdy nie zamawiała mocy przyłączeniowej w wysokości 150 kW.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kupował od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. energię elektryczną do obiektu przy ulicy (...) w C..

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. regulował (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. należności za sprzedaną energię elektryczną.

zeznania świadka W. F. (1) – protokół rozprawy z dnia 27 marca 2019 roku – k. 134-135 akt

W dniu 20 czerwca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. udzielił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. pełnomocnictwa m. in. do negocjowania oraz zawierania w imieniu mocodawcy umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z właściwym operatorem systemu dystrybucyjnego ((...)).

W treści pełnomocnictwa nie określono żadnych warunków dotyczących umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej.

Pełnomocnictwo zostało udzielone na określony czas – do dnia 30 września 2014 roku.

pełnomocnictwo – k. 102 akt, zeznania świadka W. F. (1) – protokół rozprawy z dnia 27 marca 2019 roku – k. 134-135 akt

W nieustalonym czasie, ale nie później niż do dnia 25 lipca 2016 roku, pomiędzy (...) spółką akcyjną z siedzibą w G. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. (jako odbiorcą) reprezentowanym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. została zawarta umowa numer (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w C. przy ulicy (...).

Odbiorca przewidywał zakup energii elektrycznej w ilości 12 000 kWh rocznie, przy zachowaniu mocy umownej stałej w ciągu roku 150 kW, zaś rozliczenia miały być dokonywane w okresie miesięcznym, według grupy taryfowej B22.

umowa o świadczenie usług dystrybucji z odbiorcą energii elektrycznej wraz załącznikiem numer 2 – k. 7-10 akt, pełnomocnictwo – k. 102 akt

Budynek znajdujący się w C. przy ulicy (...) został nabyty w 2014 roku przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.. W budynku tym nie była prowadzona działalność gospodarcza, energia elektryczna była niezbędną jedynie do działania instalacji alarmowej i oświetlenia zewnętrznego.

zeznania świadka W. F. (1) – protokół rozprawy z dnia 27 marca 2019 roku – k. 134-135 akt

W dniu 18 marca 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. dwadzieścia faktur na łączną kwotę 55 752,65 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji energii elektrycznej w okresie od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 29 lutego 2016 roku, wszystkie z terminem płatności do dnia 11 kwietnia 2016 roku.

zestawienie zbiorcze – k. 11 akt, faktury – k. 12-31 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. odesłał wskazane faktury do (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. i pismem z dnia 05 kwietnia 2016 roku złożył reklamację wskazując, że nie zamawiał od tego podmiotu usług dystrybucyjnych oraz ani nie zawierał w tym zakresie umowy, ani nie udzielił pełnomocnictwa do jej zawarcia.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. domagał się również od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. przesłania załączników, w tym pełnomocnictwa z dnia 20 czerwca 2014 roku dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. oraz kopii dokumentacji dołączonej do zgłoszenia zmiany sprzedawcy energii elektrycznej.

pismo z dnia 05 kwietnia 2016 roku wraz z dowodem nadania – k. 69 akt, pismo z dnia 25 kwietnia 2016 roku wraz z dowodem nadania – k. 70 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. podjął z (...) spółką akcyjną z siedzibą w G. negocjacje w celu zawarcia nowej umowy, w wyniku czego miało dojść do korekty wcześniejszych faktur.

wydruk korespondencji mailowej – k. 76-77 akt

W dniu 31 marca 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę numer (...) -R na kwotę 2 618,20 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji w okresie od dnia 01 marca 2016 roku do dnia 31 marca 2016 roku, z terminem płatności do dnia 28 kwietnia 2016 roku.

W dniu 30 kwietnia 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę numer (...) -R na kwotę 2 611,63 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji w okresie od dnia 01 kwietnia 2016 roku do dnia 30 kwietnia 2016 roku, z terminem płatności do dnia 30 maja 2016 roku.

W dniu 31 maja 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę numer (...) -R na kwotę 2 598,97 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji w okresie od dnia 01 maja 2016 roku do dnia 31 maja 2016 roku, z terminem płatności do dnia 29 czerwca 2016 roku.

W dniu 30 czerwca 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę numer (...) -R na kwotę 2 592,62 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji w okresie od dnia 01 czerwca 2016 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku, z terminem płatności do dnia 29 lipca 2016 roku.

W dniu 31 lipca 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę numer (...) -R na kwotę 2 647,18 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji w okresie od dnia 01 lipca 2016 roku do dnia 31 lipca 2016 roku, z terminem płatności do dnia 29 sierpnia 2016 roku.

faktura – k. 32, 34, 36, 38 akt

W dniu 25 lipca 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. umowę numer (...). (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w C. przy ulicy (...).

Odbiorca przewidywał zakup energii elektrycznej przy zachowaniu mocy umownej stałej w ciągu roku 15 kW, zaś rozliczenia miały być dokonywane w okresie miesięcznym, według grupy taryfowej B22.

Przedmiotowa umowa zastępowała dotychczasową umowę dla przedmiotowego (...).

umowa o świadczenie usług dystrybucji z odbiorcą energii elektrycznej wraz załącznikiem numer 2 – k. 74-75 akt, zlecenie – k. 143-145 akt, protokół – k. 146 akt

W dniu 31 sierpnia 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę numer (...) -R na kwotę 2 607,82 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji w okresie od dnia 01 sierpnia 2016 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku, z terminem płatności do dnia 29 września 2016 roku.

faktura – k. 40 akt

W związku z zawarciem umowy z dnia 25 lipca 2016 roku i zmianą mocy umownej (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę korygującą numer (...) -R do faktury numer (...) -R zmniejszając ją o kwotę 2 264,92 złotych brutto.

faktura korygująca – k. 43 akt

W dniu 30 września 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę numer (...) -R na kwotę 2 539,55 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji w okresie od dnia 01 września 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku, z terminem płatności do dnia 28 października 2016 roku.

faktura – k. 45 akt

W związku z zawarciem umowy z dnia 25 lipca 2016 roku i zmianą mocy umownej (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę korygującą numer (...) -R do faktury numer (...) -R zmniejszając ją o kwotę 2 264,92 złotych brutto.

faktura korygująca – k. 46 akt

Z uwagi na zadłużenie umowa z dnia 25 lipca 2016 roku została rozwiązana przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w G. ze skutkiem na dzień 30 listopada 2016 roku.

oświadczenie o wypowiedzeniu umowy – k. 78 akt

W dniu 06 stycznia 2017 roku dokonano demontażu układu pomiarowego w obiekcie przy ulicy (...) w C..

zlecenie – k. 147-149 akt

W dniu 09 lutego 2017 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. fakturę numer (...) -R na kwotę 3 546,29 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji w okresie od dnia 28 września 2016 roku do dnia 06 lutego 2017 roku, z terminem płatności do dnia 02 marca 2017 roku.

faktura – k. 45 akt

Pismem z dnia 03 marca 2017 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. do zapłaty kwoty 72 985,47 złotych tytułem zapłaty za usługi dystrybucji świadczone w okresie od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 06 lutego 2017 roku

przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 49 akt, potwierdzenie odbioru – k. 50-51 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie powyższych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się także na zeznaniach świadka W. F. (1) uznając je za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim świadek ten potwierdził, że w 2014 roku pozwana spółka zakupiła zakład produkcyjny w miejscowości C., jednakże nie prowadziła tam działalności gospodarczej, a energia elektryczna była niezbędna jedynie do działania instalacji alarmowej i oświetlenia oraz że pozwany zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. umowę na sprzedaż energii elektrycznej i udzielił tej spółce pełnomocnictwa do zawarcia umowy o świadczenie usługi dystrybucji z powodem, przy czym pełnomocnictwo to było ograniczone czasowo, a także że pozwany latem 2016 roku zawarł już z powodem bezpośrednio umowę o świadczenie usług dystrybucji. W powyższym zakresie zeznania świadka znajdowały potwierdzenie w zgromadzonych dowodach.

Natomiast zeznania świadka w zakresie, w jakim wskazywał on na okoliczność, że pełnomocnik pozwanego – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. – nie był umocowany do zawarcia umowy, w której odbiorca przewidywał zakup energii elektrycznej w ilości 12 000 kWh rocznie, przy zachowaniu mocy umownej stałej w ciągu roku 150 kW Sąd uznał za niewiarygodne, albowiem w treści pełnomocnictwa udzielonego przez pozwanego nie określono żadnych warunków dotyczących umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, do zawarcia umowy na jakich pełnomocnik był uprawniony.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 27 marca 2019 roku Sąd pominął dowód z zeznań stron wobec nieusprawiedliwionego niestawiennictwa osób uprawnionych do ich reprezentacji na terminie rozprawy pomimo prawidłowego wezwania.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwoty 72 985,47 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 51 222,81 złotych za okres od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, 2 618,20 złotych za okres od dnia 29 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, 2 611,63 złotych za okres od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty, 2 598,97 złotych za okres od dnia 30 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty, 2 592,62 złotych za okres od dnia 30 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, 2 647,18 złotych za okres od dnia 30 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, 2 607,82 złotych za okres od dnia 30 września 2016 roku do dnia zapłaty, 2 539,95 złotych za okres od dnia 29 października 2016 roku do dnia zapłaty i 3 546,29 złotych za okres od dnia 03 marca 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem przysługujących powodowi należności za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w C. przy ulicy (...) w okresie od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 06 lutego 2017 roku.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zaprzeczył, ażeby zawarł z powodem umowę numer (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do budynku przy ulicy (...) w B. – bez daty i przewidującej zakup prądu w ilości 12 000 kWh rocznie przy zachowaniu

w ciągu roku stałej mocy umownej 150 kW. Pozwany wskazał, że umowa taka została zawarta pomiędzy powodem i (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w O., z którą pozwany był związany umową sprzedaży energii i nie upoważnił tego podmiotu do zawarcia umowy z powodem na powyższych warunkach. Pozwany podniósł także zarzut nieistnienia roszczenia i zarzut przedawnienia.

Poza sporem pozostawało, że pozwany kupował od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. energię elektryczną do obiektu przy ulicy (...) w C..

Jednocześnie jak wynikało z przedłożonego dokumentu pełnomocnictwa pozwany w dniu 20 czerwca 2014 roku udzielił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. pełnomocnictwa m. in. do negocjowania oraz zawierania w imieniu mocodawcy umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z właściwym operatorem systemu dystrybucyjnego ((...), k. 102 akt). W treści pełnomocnictwa nie określono żadnych warunków dotyczących umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, na jakich pełnomocnik był uprawniony do jej zawarcia. W tej sytuacji twierdzenia pozwanego dotyczące zawarcia umowy przez pełnomocnika z przekroczeniem zakresu umocowania pozostały całkowicie gołosłowne.

Nie było przy tym wątpliwości, że przedmiotowe pełnomocnictwo zostało udzielone na określony czas – do dnia 30 września 2014 roku, co wynikało wprost z jego treści i że w nieustalonym czasie – niemniej jednak nie później niż do dnia 25 lipca 2016 roku – pomiędzy powodem (...) spółką akcyjną z siedzibą w G. a pozwanym jako odbiorcą reprezentowanym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. została zawarta umowa numer (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w C. przy ulicy (...) (numer (...)), w której odbiorca przewidywał zakup energii elektrycznej w ilości 12 000 kWh rocznie, przy zachowaniu mocy umownej stałej w ciągu roku 150 kW, zaś rozliczenia miały być dokonywane w okresie miesięcznym, według grupy taryfowej B22.

Jednocześnie w odniesieniu do tej umowy pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. podnosił, że powód dołączył umowę, ale bez daty, nie jest więc możliwe ustalenie, kiedy została ona zawarta, biorąc pod uwagę, że pełnomocnictwo było udzielone na określony czas.

Jakkolwiek uznając powyższe zarzuty za zasadne – w istocie umowa nie jest opatrzona datą – niemniej jednak pozostawały one bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. potwierdził tę umowę zawierając umowę o świadczenie usług dystrybucji w dniu 25 lipca 2016 roku. Umowa ta dotyczyła zmiany mocy i pozwany wprost w punkcie 1.16 w ustaleniach dodatkowych zawartych w tej umowie (k. 75 akt) oświadczył, że niniejsza umowa zastępuje dotychczasową umowę dla tego (...), tj. (...) o numerze (...) (k. 75v akt).

W tej sytuacji nie było wątpliwości, że nawet gdyby poprzednia umowa, w oparciu o którą powód wystawił pozwanemu w dniu 18 marca 2016 roku dwadzieścia faktur oraz następne faktury w późniejszym okresie – została zawarta bez prawidłowego pełnomocnictwa, tj. z jego przekroczeniem albo po jego wygaśnięciu, została ona (umowa ta) w powyższy sposób potwierdzona przez pozwanego, czyniąc zadość wymogom z art. 103 k.c. w zw. z art. 105 k.c.

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 755) dostarczanie energii elektrycznej odbywa się na podstawie umowy sprzedaży lub umowy przesyłowej. Jednocześnie ustawodawca dopuścił możliwość dostarczania energii na podstawie jednej umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, zwanej umową kompleksową (art. 5 ust. 3 ustawy). W przypadku owej umowy mieszanej, która w swej treści łączy elementy dwóch umów nazwanych, tj. umowy sprzedaży energii elektrycznej i umowy dystrybucji (dostarczania) energii elektrycznej, konieczne jest stosowanie do roszczeń wynikających z tej umowy przepisów dotyczących zarówno umowy sprzedaży, jak i świadczenia usług przesyłu, także w zakresie stosowania instytucji przedawnienia (wyrok Sadu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 roku, sygn. akt IV CSK 201/11). Zgodnie zatem z treścią art. 554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży płodów rolnych i leśnych przedawniają

się z upływem lat dwóch. Kwestia przedawnienia roszczenia z tytułu umowy o świadczenie usług przesyłowych wynika natomiast z ogólnych przepisów, tj. art. 118 k.c., który stanowi że termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. W tym miejscu wskazać należy, że umowa o usługi przesyłowe jako umowa nazwana, regulowana przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 755), nie podlega dyspozycji z art. 750 k.c. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 09 marca 2004 roku, sygn. akt III SK 18/04, OSNP 2004/24/429). Nie znajdowały tutaj zatem zastosowania przepisy art. 751 k.c. ustalające dwuletni okres przedawnienia (tak również Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w wyroku z dnia 03 marca 2016 roku, sygn. akt X GC 1383/15).

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia roszczenia wskazać należy, że stosownie do treści art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Przedawnione roszczenie zmienia się w tzw. zobowiązanie niezupełne (naturalne), którego cechą jest niemożliwość jego przymusowej realizacji. Instytucja przedawnienia znajduje swoje zastosowanie w sytuacji, kiedy podmiot uprawniony przez dłuższy czas nie realizuje przysługującego mu roszczenia. Wówczas może zaistnieć stan niepewności prawnej co do rzeczywistej intencji wykonywania określonego prawa przez podmiot uprawniony, co w efekcie stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa obrotu prawnego. W związku z tym wraz z upływem określonego przepisami prawa terminu następuje zmniejszenie ochrony prawnej dla nierealizowanego roszczenia przejawiające się brakiem możliwości przymusowego egzekwowania takiego uprawnienia w razie podniesienia przez obowiązanego zarzutu przedawnienia i tym samym uchylenia się przez niego od zaspokojenia roszczenia.

Stosownie zaś do treści art. 120 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, przy czym jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Wymagalność roszczenia utożsamiana jest więc z chwilą, z upływem której wierzyciel może domagać się od dłużnika spełnienia świadczenia.

Powód wymagalność roszczenia w zakresie kwoty 51 222,81 złotych wiązał z momentem, w jakim – jego zdaniem – rozliczono usługę dystrybucji energii elektrycznej za okres od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 29 lutego 2016 roku wystawiając w dniu 18 marca 2016 roku dwadzieścia faktur, z terminem płatności do dnia 11 kwietnia 2016 roku.

W tym miejscu wyjaśnić należy, iż Sąd Najwyższy w wielu orzeczeniach wskazywał, że bieg terminu przedawnienia określony przepisem art. 120 § 1 k.c. jest niezależny od świadomości uprawnionego co do przysługiwania mu roszczenia i jego wysokości (tak np. w wyrok z dnia 08 lipca 2010 roku, sygn. akt II CSK 126/10), nie ma więc podstaw do uznania, że początek biegu przedawnienia roszczeń powoda należy wiązać zawsze i w każdej sytuacji z momentem wystawienia faktury i określonym w niej terminem zapłaty (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 11 grudnia 2012 roku, sygn. akt VI ACa 479/12).

Jak wynika z obu umów o świadczenie przez powoda usług dystrybucji energii elektrycznej (w tym zakresie postanowienia umów są takie same) rozliczenia miały być dokonywane w okresie miesięcznym, według grupy taryfowej B22. Jednocześnie powód nie przedłożył stanowiących integralną część umowy ogólnych warunków umów o świadczenie usług dystrybucji, stąd też Sąd przyjął termin płatności tychże należności wynoszący 24 dni (wynikający z przedmiotowych faktur).

A zatem powód zobowiązany był do wystawienia faktury za miesięczny okres rozliczeniowy od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 31 lipca 2014 roku – w dniu 31 lipca 2014 roku, za miesięczny okres rozliczeniowy od dnia 01 sierpnia 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku – w dniu 31 sierpnia 2014 roku, a za miesięczny okres rozliczeniowy od dnia 01 września 2014 roku do dnia 30 września 2014 roku – w dniu 30 września 2014 roku, itd.

Uwzględniając termin płatności (24 dni), roszczenie powoda o zapłatę za świadczenie usługi dystrybucji w okresie od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 31 lipca 2014 roku stało się wymagalne z dniem 24 sierpnia 2014 roku, co oznacza, że w momencie wniesienia pozwu roszczenie o zapłatę wynikające z faktury numer (...) -R na kwotę 3 955,30 złotych

– uwzględniając, że pozew został wniesiony w dniu 29 września 2017 roku i trzyletni termin przedawnienia – było przedawnione.

Nadto przedawnione było również roszczenie powoda o zapłatę za świadczenie usługi dystrybucji w okresie od dnia 01 sierpnia 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku, które stało się wymagalne z dniem 24 września 2014 roku, a wynikające z faktury numer (...)–R na kwotę 2 621,93 złotych.

W pozostałym zakresie zarzut przedawnienia był niezasadny, a roszczenie nieprzedawnione.

W związku z zawarciem umowy z dnia 25 lipca 2016 roku i zmianą mocy umownej powód wystawił pozwanemu fakturę korygującą numer (...)–R do faktury numer (...)–R zmniejszając ją o kwotę 2 264,92 złotych brutto oraz fakturę korygującą numer (...)–R do faktury numer (...)–R zmniejszając ją o kwotę 2 264,92 złotych brutto.

W związku zaś z tym, że faktury numer (...)–R oraz numer (...)–R nie zostały zapłacone przez pozwanego (powód dochodził ich w pełnej wysokości), nie powstała żadna nadpłata, a zatem niezasadne było pomniejszenie o łączną kwotę 4 529,84 złotych jakiegokolwiek innej należności niż z faktury numer (...)–R i z faktury numer (...)–R.

Zasadne było zatem żądanie powoda w zakresie łącznej kwoty 62 982,15 złotych, co obejmowało:

1. kwotę 49 295,62 złotych (55 752,65 złotych – 3 955,30 złotych (przedawnione) – 2 501,73 złotych (przedawnione)),
2. kwotę 2 618,20 złotych (faktura numer (...)–R),
3. kwotę 2 611,63 złotych (faktura numer (...)–R),
4. kwotę 2 598,97 złotych (faktura numer (...)–R),
5. kwotę 2 592,62 złotych (faktura numer (...)–R),
6. kwotę 2 647,18 złotych (faktura numer (...)–R),
7. kwotę 342,90 złotych (faktura numer (...)–R na kwotę 2 607,82 złotych pomniejszona o fakturę korygującą, tj. o kwotę 2 264,92 złotych),
8. kwotę 275,03 złotych (faktura numer (...)–R na kwotę 2 539,95 złotych pomniejszona o fakturę korygującą, tj. o kwotę 2 264,92 złotych).

W ocenie Sądu niezasadne było natomiast domaganie się przez powoda kwoty 3 546,29 złotych wynikającej z faktury numer (...)–R tytułem rozliczenia świadczonej usługi dystrybucji energii elektrycznej za okres od dnia 28 września 2016 roku do dnia 06 lutego 2017 roku. Sąd miał bowiem na uwadze, że powód wypowiedział przedmiotową umowę ze skutkiem na dzień 30 listopada 2016 roku i nie wykazał, jaka ilość energii elektrycznej została przesłana pozwanemu w okresie trwania umowy.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że przesłuchiwany w sprawie świadek W. F. (2) potwierdził, że w przedmiotowym obiekcie była energia elektryczna, za którą należność pozwany regulował sprzedawcy (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O., a co jednocześnie potwierdza, że powód usługę swoją wykonał i dokonał przesyłu tej energii do obiektu powoda.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 755 ze zmianami) w zw. z art. 103 k.c. w zw. z art. 105 k.c. w zw. z art. 118 k.c. w zw. z art. 120 k.c. w zw. z art. 4 i art. 7 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 118) w punkcie pierwszym wyroku zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 62 982,15 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 49

295,62 złotych za okres od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, 2 618,20 złotych za okres od dnia 29 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, 2 611,63 złotych za okres od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty, 2 598,97 złotych za okres od dnia 30 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty, 2 592,62 złotych za okres od dnia 30 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, 2 647,18 złotych za okres od dnia 30 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, 342,90 złotych za okres od dnia 30 września 2016 roku do dnia zapłaty, 275,03 złotych za okres od dnia 29 października 2016 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące powództwo za przedawnione (w zakresie żądania kwoty 3 955,30 złotych i kwoty 2 501,73 złotych) oraz za niezasadne (w zakresie żądania kwoty 3 546,29 złotych), Sąd w punkcie drugim wyroku na podstawie powyższych przepisów stosowanych a contrario powództwo w tymże zakresie oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 86,29%, a pozwany w 13,71%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 9 067 złotych (opłata sądowa od pozwu – 3 650 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 5 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 5 417 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 5 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 7 823,91 złotych (86,29% z kwoty 9 067 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 742,67 złotych (13,71% z kwoty 5 417 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 7 081,24 złotych, którą Sąd zasądził na jej rzecz w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 16 lipca 2019 roku